

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1CoEk/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117215971
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8117215971.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Mareka Košča, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti povinnej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., o vymoženie 248,95 eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, č.k. 87Er/31/2017-16 zo dňa 27.3.2025, takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 20.6.2017 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie EX 8727/17 zo dňa 1.3.2017, a to na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku sp. zn. SRSAspA 13454/16 zo dňa 22.9.2016 vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, s ustanoveným rozhodcom D. E. F.. Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. SRSAspA 13454/16 zo dňa 22.9.2016 vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.1.2017 a vykonateľnosť dňa 26.1.2017, bola povinná zaviazaná zaplatiť oprávnenému istinu vo výške 248,95 eur, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 248,95 eur od 26.11.2013 do zaplatenia, trovy rozhodcovského konania pozostávajúce z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 19,80 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 72,40 eur. Oprávnený predložil Zmluvu o poskytovaní verejných služieb Fix zo dňa 21.2.2012, na základe ktorej boli povinnej poskytnuté zo strany spoločnosti Slovak Telekom, a.s. telekomunikačné služby. Z exekučného titulu súd zistil, že oprávnený nadobudol pohľadávku voči povinnej na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 uzatvorenej medzi obchodnou spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. ako postupcom a obchodnou spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako postupníkom, na základe ktorej došlo k postúpeniu práv vyplývajúcich zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb Fix (Zmluva o pripojení) zo dňa 21.2.2012 voči povinnej. Následne dňa 11.11.2015 oprávnený a povinná uzatvorili Dohodu o uznaní záväzku č. XXXXXXX, v ktorej povinná uznala čo do dôvodu aj výšky záväzok vyplývajúci zo zmluvy o pripojení. Povinná zároveň dňa 11.11.2015 vyplnila Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, kde podpísala vyhlásenie, že súhlasí s vyhlásením, že jej boli vysvetlené podmienky rozhodcovského konania, najmä výška súdneho poplatku, zásada písomnosti konania, možnosti preskúmania rozhodcovského rozsudku, možnosť od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť a je ochotná v prípade nesplnenia svojho záväzku podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Podľa článku II Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXX zo dňa 11.11.2015, podpísanej povinnou a oprávneným, plynie, že všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzatvorenej medzi veriteľom a dlžníkom pod číslom XXXXXXX,

podpísanej veriteľom dňa 13.9.2015 (ďalej len „Dohoda“), vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie alebo spory, ktoré vzniknú na základe tejto Dohody, alebo spory, ktoré vzniknú z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z tejto Dohody (ďalej len „Spor“), budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov (najmä štatút a rokovací poriadok) a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu.

3. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Uvedenému však nezodpovedá poučenie o rozhodcovskom konaní obsiahnuté v rozhodcovskej zmluve zo dňa 27.9.2013, a to v článku 4. bod. 4.1: „Rozhodcovské konanie je podobné konaniu na všeobecnom súde. Stály rozhodcovský súd je obdoba všeobecného súdu a rozhodca je obdoba sudcu všeobecného súdu“ Rozhodcovská doložka, či rozhodcovská zmluva totižto spôsobí, že o právach a právom chránených záujmoch rozhodne súkromná osoba, ktorej moc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 174/02). V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je význam rozhodcovskej doložky, resp. rozhodcovskej zmluvy osobitný, pretože v prípade sporu, súkromná osoba rozhodne o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach zmluvných strán, s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Ak rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardného textu tzv. formulárovej zmluvy, teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, bez vysvetlenia spotrebiteľovi podstatných rozdielov medzi konaním pred štátnym súdom a rozhodcovským súdom, je dôvodné predpokladať, že spotrebiteľ ako slabšia strana sporu si svoj osud v tak závažnej veci akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces neuvedomuje.

4. Za individuálne dojednanú rozhodcovskú zmluvu možno považovať zmluvu len vtedy, ak zmluvné strany, teda aj spotrebiteľ bude mať možnosť sám vyplniť v zmluve kolónku, či v prípade sporu bude rozhodovať všeobecný alebo rozhodcovský súd a bude mať možnosť ovplyvniť výber rozhodcovského súdu. Predložená rozhodcovská zmluva uzavretá medzi veriteľom a povinnou ako dlžníkom je nepochybne typizovanou, štandardnou zmluvou - uzatvára sa vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy nemá možnosť zmeniť. Jedná sa o vyplnené tlačivo, vopred pripravené oprávneným, bez možnosti jej zmeny, či úpravy. Rozhodcovská zmluva medzi oprávneným a povinnou zo dňa 22.10.2015 je uzatvorená v rovnaký deň ako oprávnený s povinnou uzavrel Dohodu o uznaní záväzku č. XXXXXXX. Uvedená rozhodcovská zmluva bola uzavretá rovnako ako dohoda o uznaní záväzku vo formulárovej podobe, ktorú predkladal oprávnený povinnej, nebola individuálne dojednaná, keď jej obsah povinná nemohla ovplyvniť, dopĺňali sa iba údaje povinnej, číslo a dátum uzatvorenia dohody, dátum uzavretia rozhodcovskej zmluvy, meno a podpis mandatára a podpis povinnej. Všetky ostatné údaje, vrátane určenia rozhodcovského súdu, sú vo formulárovej zmluve vopred predtlačené. Tiež je zrejmé, že povinná si osobitne podmienky zmluvy nevyjednala a teda nemala možnosť ovplyvniť znenie rozhodcovskej zmluvy a doložky v nej zakotvenej. Mohla len dohodu o uznaní záväzku a aj rozhodcovskú zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým podmienkam. Veriteľ potom mohol na základe tejto rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorého sám určil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ týmto stratil právo brániť sa voči nároku veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Takéto dojednanie rozhodcovskej doložky spĺňa podmienku neprimeraného (nekalého) zmluvného ustanovenia, pretože zakladá právomoc na rozhodnutie rozhodcovského súdu so sídlom v G., ktoré je vzdialené od miesta bydliska povinného viac ako 420 km, a tým spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

5. Rozhodcovskú zmluvu preto súd vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Ak v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. Preto súd žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v zmysle § 44 ods. 3 EP zamietol.

6. Proti uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie oprávnený z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Namietal, že predmetná rozhodcovská zmluva je uzatvorená na samostatnom dokumente, a je tak obsahovo ako aj formálne oddelená od Dohody o uznaní záväzku. Povinný rozhodcovskú zmluvu podpísal sám a dobrovoľne. Listina s názvom Rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne iné dojednania okrem rozhodcovskej zmluvy. To znamená, že spotrebiteľ ju mohol odmietnuť, čím by zároveň neodmietol žiadne iné zmluvné ustanovenia, keďže sa v danej rozhodcovskej zmluve nenachádzali.

8. Povinný mal možnosť si rozhodcovskú zmluvu v pokoji prečítať, porozumieť jej obsahu a v prípade, ak mal záujem uzatvoriť zmluvu s takýmto obsahom, vysloviť s ňou súhlas svojím podpisom a odovzdať oprávnenému, čo aj urobil. Povinný mal však zároveň možnosť ju aj odmietnuť, nepodpísať a neodovzdať ju podpísanú veriteľovi, ak s jej obsahom nesúhlasil. Povinný k podpisu predmetnej rozhodcovskej zmluvy nebol žiadnym spôsobom nútený. Jej rozsah a text nie je ani tak rozsiahly, ani tak zložitý, aby jej obsahu nemohol porozumieť. Rozhodcovská zmluva je formulovaná alternatívne, teda dáva zmluvným stranám na výber, na ktorý rozhodcovský, resp. všeobecný súd sa v prípade sporu obráti. Možnosť výberu má nielen dodávateľ, ale aj spotrebiteľ. Úvaha súdu o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy v predloženom znení je rovnako absurdná. Takýmto výkladom by nebolo možné uzatvoriť žiadnu rozhodcovskú zmluvu, ktorá by mohla založiť právomoc rozhodcovského súdu, pretože, ak by podal žalobu dodávateľ, spotrebiteľ by bol podľa názoru súdu neprijateľne nútený podrobiť sa tomuto konaniu. Ak by bolo v úmysle zákonodarcu zakázať v spotrebiteľských sporoch rozhodcovské konanie, neprijímal by samostatný zákon na jeho úpravu. Vzhľadom na to, že ZSRK umožňuje, aby boli spotrebiteľské spory za určitých podmienok prejednané na rozhodcovskom súde zriadenom podľa tohto zákona, nie je potom možné pripustiť, aby rozhodcovský rozsudok vydaný podľa ZSRK nebol považovaný za exekučný titul, na podklade ktorého je možné vykonať exekúciu.

9. Oprávnený poukázal na ustanovenie § 3 ods. 6 ZSRK, v zmysle ktorého spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Uvedené len potvrdzuje, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rovnako z dôvodovej správy k ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka vyplýva: Cieľom tejto úpravy je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. Ak by niektoré z ustanovení rozhodcovskej doložky zakladalo výlučne právomoc rozhodovať spor iba v rozhodcovskom konaní, navrhovaná úprava považuje takéto ustanovenie za neprijateľné, čo však nemá za dôsledok zrušenie platnosti celej rozhodcovskej doložky. Spotrebiteľovi, ako aj dodávateľovi ostáva možnosť riešiť spor v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky v rozhodcovskom konaní, ale spotrebiteľ môže svoje práva voči dodávateľovi uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne, v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Uvedené ustanovenie teda v žiadnom prípade nespôsobuje neplatnosť celej rozhodcovskej doložky.

10. Oprávnený splnil všetky podmienky stanovené zákonodarcom, preto nie je dôvod na to, aby exekučný súd považoval uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy v zmysle zákona za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Takýto postup súdu je neakceptovateľný a nepripustný. Oprávnený zastáva názor, že rozhodnutie exekučného súdu je arbitrárne bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia, nakoľko v predmetnom prípade bola rozhodcovská zmluva uzatvorená na samostatnom dokumente, vo veci rozhodoval spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý splnil podmienky na udelenie licencie podľa ustanovení ZSRK. V predmetnom konaní oprávnený splnil všetky zákonné náležitosti a napriek tomu exekučný súd hľadá dôvody na neudelenie poverenia na výkon exekúcie. Tieto dôvody však nedáva súdu možnosť nájsť ani Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, po implementácii ktorej právny poriadok reflektoval všetky zmeny, ktoré priniesla predmetná Smernica, a nie je dôvod sa pri splnení podmienok ustanovených slovenským právnym poriadkom neustále odvolávať na znenie Smernice, ktorej interpretácia zo strany súdu je navyše nesprávna.

11. Oprávnený tiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26.9.2011, z ktorého vyplýva právny názor, že pokiaľ ide o spotrebiteľské zmluvy treba uviesť, že preskúmanie správnosti rozhodcovského rozsudku exekučným súdom je možné, len pokiaľ ide o dôvod uvedený v § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. (rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje

dobrym mravom). Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že rozpor s dobrými mravmi je viazaný na plnenie a nie iba na to, či samotná spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku; nie každá skutočnosť hodnotená ako neprijateľná podmienka spôsobuje aj rozpor plnenia s dobrými mravmi. Rozhodujúcim bude len, či plnenie, ktoré má byť vykonané, odporuje alebo neodporuje dobrým mravom; len tento zákonný dôvod umožňuje zastaviť exekučné konanie.

12. Povinná sa k odvolaniu oprávneného nevyjadрила.

13. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a zistil, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP.

14. Odvolací súd mal z obsahu spisu preukázané, že exekučné konanie sa začalo dňa 1.3.2017, kedy bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor písomným podaním, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Prešov dňa 20.6.2017, požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade vykonateľného rozhodnutia – rozhodcovského rozsudku sp. zn. SRSAspA 13454/16 zo dňa 22.9.2016, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 23.1.2017 a vykonateľnosť dňa 26.1.2017.

15. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

16. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

17. Podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku, súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

18. Podľa § 3 ods. 3 písm. b) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20. Súd prioritne preskúmal Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 11.11.2015 (ďalej len „Dohoda“). Bol toho názoru, že pôvodný záväzok veriteľa nezanikol, nevznikol

ani nový záväzok, vo vzťahu k pôvodnému záväzku došlo len k zmene splatnosti pôvodného záväzku. Keďže zo spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 11.11.2015 vyplýva, že sa vzťahuje výlučne na spory z tejto Dohody a iné označenie spotrebiteľskej zmluvy nie je uvedené, súd je toho názoru, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosť upravenú v § 3 ods. 3 písm. b) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, čo je dôvodom podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne.

21. Hmotnoprávnym jadrom zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní je ustanovenie § 3, predmetom úpravy ktorého je vymedzenie definície spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy – jej obsahových, ako aj formálnych náležitostí. Tieto sú vymedzené tak pozitívne, teda tie, ktoré musí zmluva pre svoju platnosť obsahovať, ako aj negatívne, teda tie, nezakomponovanie ktorých robí zmluvu vzhľadom na jej obsahové znenie neplatnú celú alebo len sčasti. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bude z hmotnoprávneho hľadiska dohodou medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spotrebiteľské spory bude medzi nimi rozhodovať Stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname stálych rozhodcovských súdov vedenom ministerstvom, ktorý je súčasne určený v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve.

22. Preskúmajúc obsah spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy odvolací súd zistil, že predmetom tejto zmluvy je dojednanie, že všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod číslom XXXXXXXX, podpísanej veriteľom dňa 9.9.2015, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie alebo spory, ktoré vzniknú na základe tejto Dohody, alebo spory, ktoré vzniknú z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z tejto Dohody, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov (najmä štatút a rokovací poriadok), a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu. Z obsahu predmetného dojednania je zrejmé, že veriteľ odvodzuje svoj nárok voči povinnej z Dohody. Text dohody oprávnený ako veriteľ vopred pripravil pre povinnú ako dlžníka a povinná nemala žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej obsah.

23. Podľa § 516 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase podpisu Dohody), účastníci môžu dohodou zmeniť vzájomné práva a povinnosti. Ak z dohody nevyplýva nepochybne, že dojednaním nového záväzku má doterajší záväzok zaniknúť, vzniká nový záväzok popri doterajšom záväzku, ak sú pre jeho vznik splnené zákonom požadované náležitosti.

24. S poukazom na ustanovenie § 516 ods. 2 Občianskeho zákonníka má odvolací súd za to, že v danom prípade došlo k tzv. kumulatívnej novácii, teda k zmene obsahu záväzku dohodou zmluvných strán, ktorú je treba odlišovať od privátnej novácie § 570 Občianskeho zákonníka, ale aj od urovnania podľa § 585 Občianskeho zákonníka. Preskúmaná Dohoda neobsahuje dojednanie o zániku doterajšieho záväzku, preto uzavretím Dohody medzi oprávneným a povinnou pôvodný záväzok nezanikol, len došlo k zmene splatnosti záväzku. V danom prípade zmluvné strany uzavretím Dohody nanovo upravili termín splatnosti dlžnej sumy, čo má za následok, že povinnej zaniká povinnosť splniť dlh tak, ako bolo pôvodne dohodnuté a vzniká jej povinnosť plniť v zmysle novej Dohody, ktorou došlo k zmene jednotlivých práv a povinností v existujúcom právnom vzťahu (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 6.9.2012, sp. zn. 4Co/263/2011). Z uvedeného je potom zrejmé, že záväzok medzi právnym predchodcom oprávneného (Slovak Telekom, a.s.) a povinnou vyplývajúci zo Zmluvy o pripojení č. XXXXXXXX zo dňa 21.2.2012 aj naďalej trvá, avšak so zmenenou lehotou splatnosti dlhu. Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva mala obsahovať označenie tejto Zmluvy (keďže tento právny vzťah nezanikol).

25. Záväzkovo-právny vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného a povinnou vznikol na základe Zmluvy o pripojení č. XXXXXXXX zo dňa 21.2.2012. Keďže zo spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 11.11.2015 jednoznačne vyplýva, že sa vzťahuje na spory vyplývajúce výlučne z tejto Dohody a iné označenie spotrebiteľskej zmluvy v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve nie je uvedené, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosť upravenú v § 3 ods. 3 písm. b) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, absencia ktorej robí rozhodcovskú zmluvu absolútne neplatnou.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení z 13. októbra 2011 sp. zn. 3Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por. č. 46 zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať,

či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Vychádzal pritom z jednotného názoru súdnej praxe, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie (alebo iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t. j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosť, zrozumiteľnosť, a presnosť označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

27. Exekučný súd je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul (ne)bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak teda právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t. j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. januára 2013 sp. zn. 4Co 31/2013).

28. Nemožno preto konštatovať, že by súd prvej inštancie ako exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmvavej činnosti zverenej Exekučným poriadkom, keďže v preskúmvanej veci bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup súdu prvej inštancie, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k „zrušeniu“ tohto rozhodnutia. Skúmaním platnosti rozhodcovskej zmluvy súd prvej inštancie len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

29. V súvislosti s preskúmvaním platnosti Dohody je odvolací súd toho názoru, že ak oprávnený ako dodávateľ uzavrel dohodu o uznaní záväzku, je možné dôjsť k záveru, že takáto zmluvná podmienka (dohoda) spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (začala plynúť nová 10 ročná premičacia lehota) a preto je neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľ nemá záujem na predĺžovaní premičacej lehoty, čím sa vystavuje dlhému obdobiu právnej neistoty a táto zmluvná podmienka upravená spotrebiteľskou zmluvou uzavretou medzi účastníkmi sa odchyľila od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, pretože ustanovenia Občianskeho zákonníka vo všeobecnosti upravujú 3-ročnú premičaciu lehota. Keďže zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku, je v tejto časti neplatná.

30. Je nepochybné, že uznanie záväzku je jednostranný právny úkon, v ktorom dlžník uznáva záväzok čo do dôvodu a výšky. Pre posúdenie platnosti takéhoto právneho úkonu je potrebné aplikovať ust. § 34 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Posudzujúc platnosť tohto právneho úkonu odvolací súd dospel k záveru, že ide o absolútne neplatný právny úkon, pretože nespĺňa predpoklady riadneho právneho úkonu v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, pre jeho rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi).

31. Rozpor s dobrými mravmi je rozporom s objektívnym právom a tento rozpor spôsobuje neplatnosť právneho úkonu bez ohľadu na to, či subjekt o tomto rozpore vedel alebo nie. Právny úkon sa prieči

dobrym mravom, pokiaľ nerešpektuje niektorú zo súhrnu spoločenských, kultúrnych a mravných noriem. Ako súd vyššie dôvodil, k podpisu dohody o uznaní záväzku došlo za použitia nekalej obchodnej praktiky, t. j. konania v rozpore s dobrými mravmi. Takýto jednostranný právny úkon je potom potrebné vyhodnotiť ako absolútne neplatný, od počiatku neexistujúci a samozrejme nespôsobilý následky, t. j. v konkrétnom prípade nedošlo platne k uznaniu záväzku.

32. Odvolací súd ešte na záver dodáva, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola podpísaná v rovnaký deň ako dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, t. j. dňa 11.11.2015, od ktorej ďalej oprávnený odvodzuje svoj nárok voči povinnej. Uvedená dohoda je tlačivo, ktoré obsahuje uznanie záväzku a podpísaním takéhoto tlačiva si zhoršil spotrebiteľ svoje postavenie, nakoľko uzatvorenie takejto dohody privodí spotrebiteľovi značnú ujmu. Text uznania záväzku a údaje, ktoré sú uvádzané v dohode, už boli vopred pripravené, napísané a oprávnenému išlo predovšetkým o to, aby povinná podpísala uznanie záväzku. Ustanovenia na ochranu spotrebiteľa je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. V danom prípade pri uzatváraní takejto dohody došlo zo strany oprávneného k nekalej obchodnej praktike.

33. Odvolací súd z uvedených dôvodov námietky oprávneného uvedené v odvolaní považoval za neopodstatnené a má za to, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi, nakoľko exekučný titul bol vydaný orgánom bez právomoci na jeho vydanie.

34. V intenciách vyššie uvedených skutočností a zákonných ustanovení odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

35. Toto rozhodnutie nie je konečným rozhodnutím vo veci, preto odvolací súd nemal dôvod rozhodovať o náhrade trov odvolacieho konania.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).